

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

În duh de Bobotează și azi, ca și ieri, Eu, Domnul, Eu și ucenicul Meu Ioan Botezătorul avem popas și cuvânt în cartea Mea cea din zilele acestea. Așadar, deschidem poarta, deschidem cartea și așezăm în ea cuvânt mărturisitor, și toată lucrarea venirii Mele cu sfinții este pentru cei credincioși.

O, sunteți la datorie, fiilor care-I deschideți Domnului, și vom întregi cuvântul cel pentru praznicul de Bobotează, și care are ca mărturisitor mare pe Ioan Botezătorul, pe cel ce boteza cu apă la Iordan acum două mii de ani. Atunci iudeii au trimis preoți să-l întrebe pe Ioan: «*Cine ești, ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis?*», iar Ioan le-a răspuns: «*Nu sunt eu Hristosul, nici Ilie, nici proorocul. Sunt glasul Celui ce strigă în pustie: neteziți calea Domnului și faceți drepte cărările Lui. Atunci de ce botezi?*», s-a grăbit unul ca să-l întrebe.

Veneau la Iordan toți cei din ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului și din împrejurimi și-și mărturiseau păcatele și erau botezați în Iordan, și zicea Ioan: «*După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine. Eu botez cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt*».

Intraseră în teamă mai-marii poporului iudeu când au văzut că toți merg spre botezul lui Ioan, iar Ioan le-a trimis înapoi răspuns și le-a zis prin cei ce au venit să-l întrebe: «*Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Unul pe Care voi nu-L cunoașteți. El este Acela Care vine după mine și Care este înaintea mea. Acela are lopata în mână, Își curăță desăvârșit aria și Își strânge grâul în grânar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge. Eu de aceea am ieșit și am venit să botez cu apă, ca El să fie făcut cunoscut în Israel, căci eu am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și așezându-Se peste El, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu, Mielul Tatălui, Care ridică păcatele lumii*».

O, măi popor al cuvântului Meu, suntem în duhul Bobotezei și azi, și pace vouă, fiilor, și azi, și mâine și mereu! O, cine are mintea și duhul cu care să înțeleagă cum este petrecerea dintre voi și cei din cer sosiți mereu aici, la voi și cu voi la masă de sărbătoare? O, că nici voi, nici voi nu puteți cu închipuirea să înțelegeți ce stare nevăzută, dar atât de slăvită stă aici, în sărbători, când Eu vin și Mă fac cuvânt pe masă la voi.

O, fiilor, ajutați-vă puterea și limpezimea credinței, căci credința voastră în cele ce nu se văd, dar sunt la voi petrecând, această credință este cu mult mai de preț în cer față în față cu cei din cer, care văd și care sunt cuprinși în cele nevăzute de pe pământ. Dar cum aceasta? O, fiilor, nimic nu e mai mare și mai de preț între cer și pământ ca și credința care Îl ține pe Domnul pe pământ cu oamenii. Ea este calea și casa și masa lui Dumnezeu cu oamenii. Ea îmbracă pământul în minuni văzute și nevăzute, îmbracă totul în împărăția cerurilor pentru cei ce știu să creadă și ce să creadă. O, de aceea este atât de bine să știți multe de la Dumnezeu, și chiar toate, măi fiilor, iar Eu vin tainic la voi și-Mi las grăirea și v-o aduc aproape ca să rămână în carte grăirea Mea, iar voi sunteți de mare preț la Dumnezeu pentru credința voastră în venirea Mea cuvânt la voi, și cu cetele cerești venind și așezându-se rânduri, rânduri cei din cer, o, și frumusețe de nespus sunt laolaltă văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu aici, cu voi.

Vă întăresc în credință, fiilor. Întăriți-vă și voi, ca să aveți putere să credeți. Învățați cum să faceți aceasta, căci cine nu învață nu face apoi.

A trimis Dumnezeu pe Ioan să vestească în Iudeea și Ierusalim venirea Fiului lui Dumnezeu și spunea: «*Se apropie împărăția lui Dumnezeu!*». A fost Ioan trimis apoi la Iordan să strige peste toți: «*Pocățiți-vă pentru împărăția cerurilor!*». Credința că vine Mielul lui Dumnezeu ca să fie botezat și arătat de Duhul, coborât peste creștetul Lui la Iordan, ea, credința a

fost atât de mare cât să împlinească la vedere pe cele despre care lui i s-a vestit că se vor arăta.

O, fiilor, o, fiilor, așa se crede, nu altfel se crede în împlinirile promise de Dumnezeu. Nimeni nu aștepta pe Mesia în vremea aceea, nimeni. Și pentru că nu-L aștepta nimeni, o, nimeni n-a crezut că a venit când a venit. Nimeni n-a știut să facă legătura cu proorocia din Scripturi pentru ivirea lui Ioan Botezătorul, pentru pregătirea cărării Domnului, căci el pregătea atunci pe oameni, și nu oricum, ci curăța de pe ei păcatele și toate obiceiurile rele, ca să-i facă vrednici de împărăția cerurilor. Veneau de frică, veneau mulți de tot la botezul cu apă și cu pocăință, o, dar nu din iubire veneau, și erau îndemnați de Ioan la pocăință.

O, aceasta este pregătirea omului care primește pe Domnul ca să vină. Așa este și azi, măi fiilor, căci trebuie pregătită calea Domnului spre om, și îi trebuie omului primenire, pocăință, sfințenie îi trebuie, căci Domnul este sfânt, și puțini au înțeles aceasta dintre cei ce au trecut pe lângă albia acestui râu de cuvânt în acești atât de mulți ani, șaiszeci și cinci de ani de cuvânt, prin care l-am strigat pe om la pocăință, o, și toți voiau și cu păcatul, și tot atâția n-au știut lucrarea pocăinței cum este.

O, asta făcea și așeza Ioan în oameni, căci era trimis să netezească între Dumnezeu și om cărarea. O, fiilor, asta fac și Eu când vin și-Mi las cuvântul ca să pregătesc cu el un popor sfânt, și îl îndemn pe tot omul la naștere de sus prin cuvântul Meu de sus, la pocăință îl îndemn. Și precum atunci s-a întâmplat să Se arate după aceea Domnul în chip văzut, tot așa și acum va fi, iar credința aceasta trebuie întărită mult în putere și în statornicie, fiilor, dar fără pierderea răbdării îndelungi, măi fiilor, căci răbdarea este fără de sfârșit în toate și pentru toate. O, cine și-ar mai putea dovedi statornicia în credință dacă n-ar avea fără de sfârșit răbdarea cea pentru Dumnezeu între om și Dumnezeu?

Când ești creștin și știi bine despre întâlnirea ta cu Dumnezeu, tu lucrezi mereu pentru această întâlnire, și până dincolo lucrezi, nu te oprești, nu-ți pierzi răbdarea, căci răbdarea își are capătul în brațele lui Dumnezeu când ajungi să-L privești pe El, fiindcă ești ca El atunci, vezi atunci.

O, ucenicule mare, o, nașule al Meu la botezul Meu în Iordan, o, că mare ți-a fost lucrarea și puterea credinței, și de aceea ești numit cu un așa mare nume. O, ce fericit ai fost tu pe pământ! Străin și sărac ai fost. Această fericire ți-a fost dăruită de Domnul s-o ai pe pământ, să-L ai numai pe Domnul, numai Domnul să fie tot ce ai, tot ce ești ca să-I fii asemenea, ca să-I fii ucenic. Suntem încă sub duhul Bobotezei și Ne așezăm în carte cu tot ce a mai rămas de așezat cuvânt de Bobotează, și acum așează-te, căci și Eu și tu suntem ai acestei sărbători.

— *Fericirea mea cât am fost pe pământ, o, n-a avut ea nimic de pe pământ, Doamne, căci străin și sărac și în pustie să stau, așa mi-a fost venitul și statul meu pe pământ, și apoi să mă întâlnesc cu Tine la Iordan pentru ca să Te fac cunoscut la cei în mijlocul cărora erai cu mare taină învăluit pe deasupra slavei Tale dumnezeiești, o, și Te-ai descoperit Tu, căci ei n-au făcut aceasta, ci Te-au dat în lături, și m-au dat și pe mine. O, dar Tu Te-ai ridicat, ai înviat dintre morți, Doamne, și nimeni n-a mai putut apoi asupra Ta, o, și așa Te-ai mărturisit că ești Cel mărturisit de mine Miel al lui Dumnezeu, junghiat pe cruce pentru iertarea păcatelor lumii și ridicarea celor iertați, ridicarea din păcat, Doamne, că asta înseamnă ridicare, să dea omul de peste el lucrarea păcatului și să se ridice deasupra căderii lui sub păcat.*

O, iată-ne pe cărarea venirii Tale cuvânt pe pământ după două mii de ani, venire proorocită să se împlinească, o, și rău e de om să n-aibă credință, să n-aibă pe Domnul de iubire, Doamne! Mai mare adormire ca și a celor de pe pământ oameni, nu e nici în lumea celor adormiți, Doamne. Noi, însă, avem pe poporul cuvântului Tău mărturisitor și vestitor pentru Tine în vremea aceasta de somn al neamului omenesc, iar Tu vii cu sfinții, și Scriptu-

rile se împlinesc pentru că este credință pe pământ, Doamne, este poporul cuvântului Tău, și prin el vii și împlinești, prin credința lui cea pentru Tine, o, Doamne.

— O, ucenicul Meu, nășicul Meu de botez, credința ta M-a botezat în Iordan și M-a arătat celor ce M-au văzut, dar n-au știut ce să facă apoi și ce să fie ei. Ai fost și ai rămas nașul Meu de botez, că tu de aceea ai ieșit cu botezul cu apă și cu pocăința care curăță mai mult decât apa, că ai voit ca să Mă mărturisești pe Mine, ca să Mă botezi ca pe un om și să Mă arăți venit din Tatăl, Mielul Tatălui, și să-i spăl cu sângele Meu pe cei păcătoși, căci păcatul nu se șterge decât cu sângele, fiindcă omul face cu sângele păcatul, face în sângele său pe dinăuntru celor din afară ale omului, o, și nu mai e om să-l doară cu adevărat pentru Mine când el face păcatul, că dacă l-ar dura n-ar mai rămâne cu păcatul său.

Am întregit cuvântul cel de Bobotează, că Eu cu tine am fost atunci la Iordan, și cu tine alături avem sărbătoare. Am sta tot timpul în cuvânt, mângâindu-Ne că avem cum grăi. Avem însă sprijin firav, căci Noi suntem cerești, iar omul este pe pământ, și e firav omul, și Noi știm asta, și lucrăm ținând seama de toate, ba chiar să Ne aplecăm cu recunoștință pentru sprijinul cel pentru Noi ca să venim pe pământ, dacă aceasta este vremea.

Așadar, punem jos pana, și am însemnat în carte praznicul Bobotezei. Iar Eu, Domnul, aștept iarăși să intru cu sfinții la poporul Meu.

O, pace vouă, fiilor care-Mi faceți primirea și cartea Mea cea de azi pe pământ!

Și pace ție, popor al cuvântului Meu! O, stați cu cartea pe masă și așezați-vă întru înțelepciunea ei duhul minții, o, fiilor. Vă trebuie voință mare, și dorință la fel, ca la școală când vrea omul să ajungă mare, pe culmi. Așa și voi, vă trebuie dorință și voință, fiilor, căci cuvântul Meu este cel care vă dă din ale Mele ca să știți toate, și să le știți bine, fiilor, și să stați întru ele apoi. Voi nu mai sunteți ca pe pământ, fiindcă Eu stau cu voi și vă învăț din cer și am casă la voi și cinez cu voi, căci credință am găsit la voi. O, și dacă am găsit, Mi-am împlinit venirea și casa și cina și arătarea Mea, fiilor, precum este scris.

Acum odihniți-vă de cele pentru popasul Meu cu sfinții Mei aici, și le veți lucra pe celalalte, cu care-Mi ajutați purtarea lucrării Mele cu voi, și pe poporul cuvântului Meu, purtat de voi pentru grija de el în toate, dar și duhovnicește pentru viața lui cu Dumnezeu.

O, pace vouă în lucrul vostru de zi cu zi, și în cel de noapte, fiilor! O, deprindeți-vă tot mai hărniciei să fiți, că e de ținut pasul în toate, iar voi sunteți puținei, căci cu voi am mai rămas, dar Eu am grijă de voi, de tot lucrul Meu cu voi mereu, iar voi să aveți grijă de Mine, Eu de voi, și voi de Mine mereu, mereu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

07/20-01-2020